

Pojďte dál, nepřezouvejte se.
Skleničku vodky ? Už se nese.
Hup jednu tam. A druhou za ní !
Máte moc pěkné tetování.
A jak je u Vás v Užhorodu ?
No, tady je hůř. Ti mi dávaj sodu.
A pak se divte mojí zlosti:
Jsem oběť sody okolností.
[: Jsem oběť sody :] okolností.
[: A pak se divte :] mojí [: zlosti :] 4 krát
Jedině Vy mi dáte vzpruhu -
když jste tím vymahačem dluhů.
Vymozte zpátky, co mi vzali.
Mé vlasy. Zuby. Ideály . . .
Šel bych sám - ale copak mohu,
když cítím, že mám plochou nohu ?
To jsme my, pane, lidé prostí:
Oběti sody okolností.
[: Oběti sody :] okolností.
[: To jsme my, pane :], lidé [: prostí :] 4 krát .

Tak ještě sklenku. Je mi na nic.
Třicet let mladým strážcem hranic
a potom šmytec. Myslíte si,
že mě snad pozvou na ty plesy,
z kterých jsou fotky v magazínech ?
U měj maj řádek "Toho vynech !
Kdyby měl sebevětší ctnosti,
dostane sodu okolností.
[: Dostane sodu :] okolností."
[: Kdyby měl :] sebevětší [: ctnosti :] 4 krát .
Prý jsem měl věřit. Jenže čemu ?
Můj táta obdivoval Klému,
bigotní matka kardinála
a bába tajně hajlovala.
V životě jsem byl nejdál v Žatci . . .
ať mi to všechno splatí, spratci !
Skřípněte svět, ať praštěj kosti.
Ať pozná sodu okolností.

Jen ať pozná sodu
ať pozná sodu okolností.
To jsme my, pane, lidé prostí:
jsme oběť [: sody :] okolností.